

A penes teniam per a menjar. Un dia Vaig
Sortir a buscar feno i una altra vagada,
la meua mala sort, Va tornar a casa. Quan
Vaig arribar, Vaig trobar la buida i un avís
de desallotjament a la porta. La meua
esposa ja no hi era; només Va deixar una
nota que deia: "Testimo, pero ja no puc
ser més forta, Adéu". Això em va destrassar
per dins. Va ser el meu pitjor cop: sense
llar, sense menjar i sense la meua estimada
esposa. Em Va tocar viure al carrer, demanant
per a menjar i poder sobreviure. Al carrer,
Vaig caure en el vici de l'alcohol i les
drogues per a oblidar-me d'aquell terrible
dolor. Només espero que els meus dies siguin
millors. La fredor del carrer i miesta
torment boig.

9/3/2024

Paola Rodriguez